

Cümlenin Değil Benim Öğelerim

– Hasan Uyar · 15 Ağustos 2025

Ben bir cümleydim,
Başında sessiz bir harf taşıyan,
Sonunda nokta değil, virgül bekleyen.
Öğelerim vardı;
Gizli özne, saklı nesne,
Dolaylı tümlecim,
Ve yüklemim – sana yüklenmiş bütün anlamım.

Sen öğrencydin,
Cümleleri çözen,
Parçalarını bulmaya çalışan,
Ama bendeki sırları,
Kitap sayfalarından öğrenemedin.

Özneyi ararken gözlerimde kayboldun,
Nesneyi ararken ellerimde,
Dolaylı tümlecimi ararken
Kalbimin ara sokaklarında takıldın.
Ve yükleme öyle çok yüklendin ki
Her anlamını bana yükledin,
Her anlamımı senden aldın.

Ha bire zarf attın cümleme,
Bir “belki” kondurdun başına,
Bir “keşke” bıraktın sonuna,
Ve “ama”larla böldün nefesimi.

Oysa bilmedin,
Bütün öğelerim sendin:
Kalbim,
Nefesim,
Amacım,
Ve var oluş sebebim.

Şimdi cümleyi bırak...

Beni anlamak için
Kendini bul burada.
Çünkü ancak o zaman
Boşuna parçalamazsın beni,
Ve belki o zaman,
Bir cümle değil,
Tamamlanmış bir paragraf oluruz.